

Karneval začíná v Katalánsku na Dijous Gras – Tučný čtvrtek. Lidé se oblékají do kostýmů v očekávání příchodu krále oslav a na stole nesmí chybět pokrm z vajíček.

Nejdůležitějším dnem celých oslav je ale sobota. To totiž konečně přichází Carnestoltes ① – král karnevalu, milovník zábavy, požitkář a vtipálek, jehož přítomnost je bujaře oslavována. Sám karneval zahájí a dá lidem svolení k zábavě. Ulicemi se hrnou rozjásaná procesí plná masek a tanečnicků, hoduje se a pije, co hrdlo ráčí.

Tučný čtvrtek

Právě na Dijous Gras si dle tradice můžeš vychutnat vydatná a tučná jídla a na stole rozhodně nesmí chybět vajíčka! Typickým pokrmem dne je botifarra d'ou – klobása plněná masem a vejcem ②.

Karnevalová sobota

Slovo „karneval“ pochází ze spojení dvou latinských slov – caro (maso) a vale (dát sbohem). Karnevalovými oslavami se lidé připravují na čtyřicetidenní půst, který předchází Velikonocům.

Karnevalové úterý

Oslavy karnevalu sahají až do dob starověkého Říma a původně byly spojovány s příchodem jara. S křesťanstvím ale mění karneval svůj význam, a tak musí být Carnestoltes za svou prostopášnost potrestán.

Popeleční středa

„Pohřeb sardinky“ je původem pohanský zvyk, symbolizující, že každé nezřízené veselí musí jednou skončit. Průvody, jejichž součástí je i velká umělá sardinka, se konají po celém Španělsku.

Následující úterý ale občané krále karnevalu zajmou a ponosou městem v průvodu hanby. Hned nato je Carnestoltes odsouzen k smrti a upálen ③.

Karnevalový cyklus se uzavírá Popeleční středou, prvním dnem půstu. Tradicí tohoto dne jsou průvody u příležitosti L'Enterrement de la sardine – „Pohřbu sardinky“. Je také zvykem, že se děti vydávají s papírovými sardinkami do parku, kde je symbolicky pohřbí v písku ④.

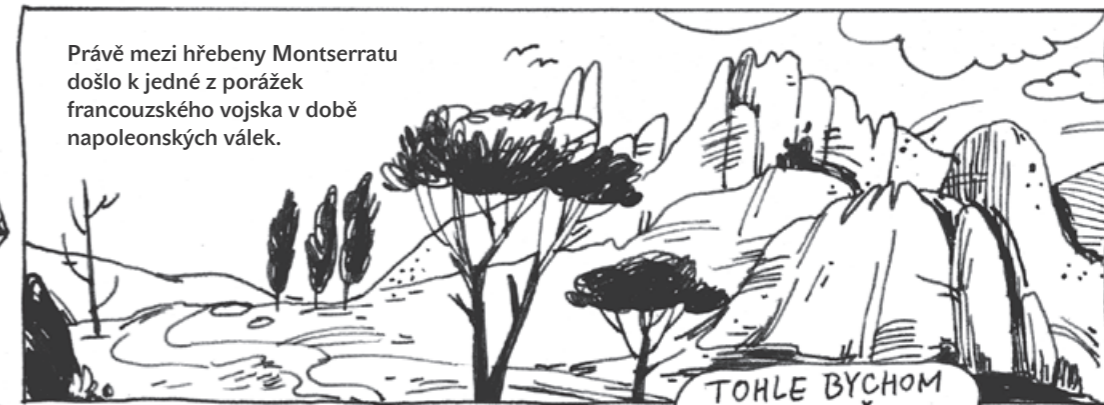
U vchodu do baziliky rostou čtyři stromy, které symbolizují čtyři aspekty katolické víry: palma (mučednictví), cypřiš (věčný život), olivovník (mír) a vavřík (vítězství). Najdeš je?

Čtyřicet kilometrů od Barcelony leží „zubatá hora“ Montserrat. Už z dálky budí její podivné vápencové pilíře svou špičatostí respekt a s trochou fantazie není těžké nabýt dojmu, že celé pohoří je vlastně hřbetem ohromného spícího draka. Jeho vrchol Sant Jeroni sahá do výšky 1 236 m n. m.

Montserrat má pro Katalánce zvláštní význam: po staletí byl považován za posvátnou horu. Traduje se, že zde roku 880 došlo ke zjevení Panny Marie, jejíž socha byla následně objevena v jedné z jeskyní. Na úbočí hory vznikl v 11. století benediktinský klášter zasvěcený Panně Marii Montserratské, která je (spolu se sv. Jiřím) národní patronkou. Ročně se sem k ní chodí modlit tisíce poutníků.

Právě mezi hřebeny Montserratu došlo k jedné z porážek francouzského vojska v době napoleonských válek.

ATU NAJEDNOU:
BUM
KATATATA

K osudnému střetu došlo v průsmyku kousek od Brucu.

Rozlehlo se hrozné dunění. Snad střelba z pušek?
A tak se zrodila pověst o bubeníku, jenž za pomoci jediného bubnu porazil Napoleonovo vojsko.

Podobně jako v různých zemích po světě, také v Katalánsku je zvykem během svatojánské noci zapalovat ohně. Bez Fogueres de Sant Joan – „Ohňů svatého Jana“ – by si tu zkrátka 23. červen nikdo nedovedl představit. Jejich historie sahá až do starověku, kdy byly zapalovány na ochranu před zlými duchy nebo čarodějnicemi, které se prý právě v nejkratší noc roku potulovaly po venku.

V některých částech Pyrenejí jsou oslavy tak specifické, že byly zapsány na seznam nehmotného kulturního dědictví UNESCO. Falles del Pirineu – „Pyrenejské pochodně“ – jsou tradicí, kdy během svatojánské noci vyjdou muži z té které vesnice na blízký kopec, kde zapálí oheň. Ten poté za pomoci ručně vyrobených pochodní snesou dolů na náves, kde vznikne jediný velký táborák, kolem kterého se místní budou veselit až do rána.

K moři to ze srdce Pyrenejí není daleko. Na pobřeží Costa Brava se můžeš autem dostat klidně i za dvě hodiny. A ačkoli v katalánštině brava znamená „divoký“, nečekají tě tu ani divoké vlny, ani divá zvěř. Pobřeží si své přívěisko vysloužilo díky četným skalním útesům.

① Zdejší maják je druhým nejstarším majákem v Katalánsku. Tato jedenáctimetrová budova dnes slouží jako informační kancelář.

② „Mami, rackové na Cap de Creus mají cestovní pasy!“

Chtěl by sis všechna ta skaliska a výběžky prohlédnout z ptačí perspektivy? Pak nenajdeš lepší místo než na Cap de Creus ①. Z tohoto mysu, který je nejvýchodnějším bodem celého Pyrenejského poloostrova, uvidíš všechno jako na dlani.

③

Jen několik kilometrů odtud leží rybářské městečko Cadaqués, které se přes léto mění v oblíbenou katalánskou destinaci. Ukryto v zátocě za těžce přístupným horským terénem si zachovalo zvláštní cizokrajný ráz.

Místní skalnatá krajina společně s Cadaquésem byla celoživotní inspirací jednomu z nejznámějších malířů 20. století, který mimo jiné proslul svým nevšedním knírkem a motivem roztékajících se hodin.

Uhádneš, o jakého umělce se jedná?

③ Borovice, katalánsky pi, je strom charakteristický pro celou oblast Costa Brava.

